

Domen strider vidare mot rättssäkerhetsprincipen vad gäller åtskillnaden mellan olika typer av förfarandeåtgärder som rör ett organs skyldighet att lägga fram hemliga handlingar och de omständigheter på vilka en vägran att lägga fram handlingar kan tillämpas mot den berörde (processledande åtgärder och åtgärder för bevisupptagning). I förevarande fall har personaldomstolen dessutom väsentligen feltolkat kommissionens inställning, eftersom kommissionen inte alls har motsatt sig ett sådant framläggande. Tvärtom hade kommissionen förklarat att den inte kunde lägga fram de relevanta handlingarna på grundval av de av personaldomstolen anordnade processledande åtgärderna, utan att den avvaktade ett beslut om bevisupptagning från personaldomstolen.

riod framställa sina överväganden styrkta med detaljerade beräkningar,

- förplikta Europeiska gemenskapen att erlagga kompensationsränta till sökandena beräknad på den uteblivna räntan från och med dagen då skadan åsamkades,
- förplikta Europeiska gemenskapen att betala dröjsmålsränta med 8 procent eller annan procentsats som förstainstansrätten beslutar om, beräknad på den summa som förfallit till betalning från den dag då domen avkunnas till dess betalning sker, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Talan väckt den 15 december 2008 – Bactria och Gutknecht mot kommissionen

(Mål T-561/08)

(2009/C 55/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Tyskland), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Tyskland) (ombud: K. Van Maldegem och C. Mereu, lawyers)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- fastställa att ansökan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- förplikta Europeiska gemenskapen att utge skadestånd till sökandena till ett belopp av 3 912 569 euro, eller annat belopp som kan komma att yrkas av sökandena under rättegången eller som förstainstansrätten kan fastställa i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*), för de skador de har lidit till följd av det rättstridiga antagandet av artikel 6.2 i den första granskningsförordningen jämförd med den andra granskningsförordningen och kommissionens förordning nr 1451/2007, eller i andra hand att kommissionen har underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sökandenas rätt till skydd av uppgifter enligt biociddirektivet upprätthålls och att fusk undviks under granskningsprogrammet,
- alternativt, genom mellandom fastställa att Europeiska gemenskapen är skyldig att ersätta den skada som åsamkats och förelägga parterna att till förstainstansrätten inom rimlig tid från mellandomen inkomma med uppgifter om det ersättningsbelopp som överenskommit mellan parterna, eller i avsaknad av överenskommelse inom samma tidspe-

Grunder och huvudargument

Genom sin ansökan yrkar sökandena ersättning enligt artikel 235 EG för de skador som de påstås ha lidit till följd av antagandet av artikel 6.2 i kommissionens förordning nr 1896/2000 av den 7 september 2000⁽¹⁾ om första fasen av det program som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden⁽²⁾ jämförd med kommissionens förordning nr 2032/2003⁽³⁾ och kommissionens förordning nr 1451/2007⁽⁴⁾.

I andra hand yrkar sökandena ersättning för de skador som de påstås ha lidit till följd av att kommissionen underlåtit att säkerställa rätten till skydd av uppgifter som tillerkänns anmälare i enlighet med artikel 12 i direktiv 98/8. Sökandena framhåller vidare att skadan som de lidit till följd av kommissionens rättsstridiga handlande utgörs av en betydande minskning av värdet av den första sökandens affärsverksamhet och den uteblivna vinst (*lucrum cessans*) som den första sökanden skulle ha gjort genom att sälja biocidprodukterna i fråga och de verksamma ämnen som ingår i dessa biocidprodukter om det inte vore för gemenskapens handlande.

Utöver den skada som den andra sökanden påstås ha lidit som aktieägare och därmed ägare till den första sökandens affärsverksamhet, har det framhållits att även den andra sökanden har förlorat sitt levebröd. Slutligen yrkar sökandena att de ska erhålla kompensationsränta på den uteblivna räntan från och med dagen då skadan åsamkades.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1896/2000 av den 7 september 2000 om första fasen av det program som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om biocidprodukter (EGT L 228, 2000, s. 6).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, 1998, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2032/2003 av den 4 november 2003 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden, och om ändring av förordning (EG) nr 1896/2000 (EUT L 307, 2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EUT L 325, 2007, s. 3).